

РЕШЕНИЕ

№ 3010

гр. София, 20.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 22.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4204** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на "Т" ООД, гр. С., срещу Ревизионен акт /РА/ № 801548/17.07.2008 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. - С., потвърден от директора на дирекция "ОУИ", гр. С., П. ЦУ на Н., само в частта му за задължения по ЗДДС за м.06 -31.10.2007 г. в резултат на непризнат данъчен кредит и доначислен данък.

С Решение 7031/31.05.2010г. по адм.д.8478/2009г. на Върховен административен съд (ВАС) е отменено Решение № 40/30.04.2009г. на същия съд по адм.д.5993/2008г. , с което жалбата в посочената част срещу РА е отхвърлена, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В мотивите на решението на ВАС е прието, че следва да бъде изследван относим към спорния въпрос за действителността на РА за издадените Актове за прихващане и възстановяване (АПВ) касаещи процесните данъчни периоди, с които са възстановени деклариращи по справките декларации суми – всички издадени преди изменението на чл.129,ал.3 ДОПК. Изрично се посочва в мотивите на решението на ВАС, че тези актове са от значение за преценката дали е било в правомощията на началник сектор "Ревизии" да определи издателя на РА или същият е следвало да бъде определен от

териториалния данъчен директор на основание чл.119, ал.3 вр. чл.134, ал.1 от ДОПК, което изискване П. неспазването му води и до материална некомпетентност на ненадлежно определения издател на РА.

В хода на съдебното производство по настоящето дело представител на дружеството не е взел участие и не е изразено становище, с оглед на което съдът приема че се поддържат доводите в касационната жалба срещу предходното решение на същия съд, които се основават на съдебната практика на ВАС по прилагането на чл.129,ал.3 ДОПК от преди изменението през 2007г. за нищожност на издадения РА след като е издаден АПВ.

Ответникът - директор на Дирекция "ОУИ" П. ЦУ на Н., чрез процесуалния си представител юрк. Б оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена без да излага относими мотиви към съображенията в решението на ВАС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото пред настоящия състав не са приети допълнителни доказателства.

Административен съд, С.-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 801120/22.02.2008 г., издадена на основание чл. 112 и чл.113 от ДОПК от М Р Г, началник сектор „Ревизии” в Дирекция "Данъчно осигурителен контрол" в ТД на Н. - С. е възложена ревизия на "Т" ООД по ЗДДС за данъчен период 01.06.2007 г. --31.01.2008 г. като спорно е само за периода до 31.12.2007г. Със ЗВР № 801350/07.03.2008 г. и ЗВР № 801548/18.03.2008г., издадени от същия орган е изменена първоначалната ЗВР като срокът за приключването на ревизията е удължен - съответно до 04.06.2008г. и е изменен ревизиращия екип. Със Заповед № К 801548/20.06.2008г. издадена също от М Р, е определен компетентният орган да издаде РА.

Със Заповед № РД – 01-131/22.03.2007 г. на директора на ТД на Н. - С., органът по приходите, заемащ длъжността началник сектор Ревизии в Дирекция „Данъчно -осигурителен контрол" е овластен да издава заповеди за възлагане на ревизии,като съдът намира, че издателят на ЗВР е заемал само посочената в същата длъжност, тъй като не се доказва друго.

За резултатите от извършената повторна ревизия е съставен Ревизионен доклад (РД) № 801548 / 18.06.2008 г. от ревизиращите органи Р Б, В М и Р Т -на длъжност главен и старши инспектори по приходите, връчен на дружеството на 20.06.2008 г., като не се установява подадено възражение срещу него. Предвид приетото, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на основание по чл. 70,ал.1, т.4 от ЗДДС за доставки на леки автомобили на лизинг от „И” ЕАД и доначислен данък на основание чл. 86,ал.1 ЗДДС, общо в размер на 25 443,46 лв. и лихви в размер на 2931,44 лв. В РД изрично е посочено, че за данъка в размер на непризнатото право на приспадане са издадени АПВ, с които са възстановени декларирани по справки - декларации суми ДДС за възстановяване както следва:

-за данъчен период м. 06.2007г., с АПВ №1108/06.08.2007 г. ;
-за данъчен период м. 07.2007г., с АПВ №1421/10.09.2007 г.;
-за данъчен период м. 08.2007г. – с АПВ №1691/12.10.2007 г.;
-за данъчен период м. 09.2007г. – с АПВ №1831/ 14.11.2007 г.;
-за данъчен период м.10.2007г. - с АПВ №2032/10.12.2007 г.

С посочените актове са възстановени изцяло декларираните суми за ДДС за възстановяване, а с Рд върху сумите, за които не е признато правото на приспадане на данъчен кредит, са начислени и лихви.

Ревизионен акт № 801548/17.07.2008 г. е издаден от Р Б, определена за компетентен орган по приходите със Заповед за определяне на компетентен орган № К 801548/20.06.2008 г. на органа възложил ревизията и въз основа на РД № № 801548 / 18.06.2008 г., като в РА са възприети изцяло мотивите в доклада, и са установени задължения в предложения с РД размер за ДДС.

Ревизионният акт е обжалван пред директора на Дирекция ОУИ П. ЦУ на Н. гр. С. с жалба от 01.08.2008г., който се е произнесъл по същата с Решение № 1380/ 10.09.2008 г., с което го потвърждава, като възприема мотивите на ревизиращите органи. Решението е връчено на дружеството на 16.09.2008 г., а жалбата до съда е с дата 30.09.2008 г.

Тъй като в мотивите на РА и РД за всеки от процесните периоди се сочи, че е деклариран ДДС за възстановяване, която сума е възстановена с съответните АПВ, посочени по-горе, както се и потвърждава в касационната жалба на дружеството срещу предходното съдебно решение, с оглед на което и съдът приема за безспорно установено обстоятелството за възстановяване на сумите, които са установени като задължения за внасяне за същите данъчни периоди, както и във връзка с подадените справки декларации с резултата ДДС за възстановяване.

Не се спори между страните, че процесните АПВ не са обжалвани и са влезли в законна сила. За съда не буди съмнение съществуването им, тъй като същите са обсъдени в мотивите на РД и РА, както и постановеното със същите, по което няма противоречие между страните.

Жалбата е подадена от надлежна страна -адресат на оспорения ревизионен акт, а предвид претенцията за нищожност, то такова искане е допустимо да се предяви безсрочно, на основание чл.149,ал.5 АПК вр. с § 2 от ДР на ДОПК, с оглед на което и съдът не обсъжда спазването предвидените по чл. 156 срокове за обжалване. Жалбата е подадена и срещу част от ревизионния акт, която е била обжалвана по административен ред и не е отменена, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, по реда на ч.160,ал.2 ДОПК, след проверка на всички основания за незаконосъобразност на обжалвания РА, съдът намира че същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Безспорно се установява по делото, че за процесните данъчни периоди м. 06.2007 до 10.2007г. на дружеството с АПВ №1108/06.08.2007 г., АПВ №1421/10.09.2007 г., АПВ №1691/12.10.2007 г., АПВ №1831/14.11.2007 г. и АПВ №2032/10.12.2007 г. са възстановени декларираните със съответните деклариращи като подлежащи на възстановяване суми по справки-декларации, подробно описани в мотивите на РД за всеки данъчен период, съвпадащи с периодите на извършваната ревизия, в резултат на която е издаден и обжалвания по делото РА № 801548/17.07.2008 г., с който са установени задължения за ДДС.

Не се спори и за това, че актовете за възлагане на ревизията, въз основа на които е издаден РА, предмет на обжалване пред съда, са издадени от орган по приходите -началник сектор Ревизии към Дирекция "Данъчно-осигурителен контрол" П. ТД на Н.-С. на основание чл.112 и чл.113 от ДОПК.

От приетото за установено от съда следва извод, че е налице влязъл в сила АПВ за всеки от спорните данъчни периоди, с който на дружеството-жалбоподател е признато право на възстановяване на данъчен кредит и реално е възстановен данъка в размер на декларираните със справката декларация, част от който данък е установен като задължение с издадения впоследствие и обжалван по делото РА.

Правното основание за издаване на АПВ е чл.129,ДОПК, който по правната си природа представлява констативен или декларативен индивидуален административен акт, с който се констатира съществуването на публично задължение. С издаването му органът по приходите е признал за установено съществуването на факти и обстоятелства по отношение на дружеството, от значение за неговите задължения и права по ДДС, като тези задължения и права са възникнали от преди самото му издаване, проверяващият орган е обвързан от съответната правна норма да констатира /декларира/ пораждаването на съответното право или задължение.

В този смисъл този данъчен акт има и обратно действие - установеното с него задължение и право възниква не от момента на издаването му, а от осъществяването на предвидения съответната правна норма фактически състав. Съдът намира, че изменението на така установените данъчни задължения с АПВ по ДОПК, е допустимо само в изчерпателно изброените хипотези и по реда на действащия към момента на постановяване на обжалвания ревизионен акт чл.133 и сл. от същия кодекс,

В редакцията на действащата П. възлагане на тази ревизия правна норма на чл.133 ДОПК, се допуска изменение на установени данъчни задължения, установени с влязъл в сила ревизионен акт, който не е бил обжалван по съдебен ред. Правната уредба на актовете за прихващане и възстановяване /АПВ/ по ДОПК е дадена с разпоредбата на чл.129 и сл. от същия кодекс. Стои въпроса доколко установени с АПВ права могат да бъдат отново предмет на ревизия.

П. извършване на ревизия П. действието на ДОПК до изменението в чл. 129,ал.3 ДОПК с ДВ, бр. 108 от 19.12.2007 г., следва да се съобрази влезлият в сила АПВ, който се отнася за същия данъчен период и от който са възникнали права за адресата му, за да се спази принципът на стабилност на влезлите в сила административни актове, от които са възникнали и упражнени права.

П. наличие на такъв акт, установените правоотношения -признати права на прихващане или възстановяване, вследствие на установени преди това задължения, могат да бъдат изменяни по специално предвидения за това ред, който в ДОПК - по Раздел II "Изменение на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски", т.е. П. наличие на основанията по чл. 133 и П. спазване на процедурата по чл.134,ал.1 ДОПК. Според последната цитирана разпоредба от ДОПК, единствено компетентен да възложи ревизия е териториалният директор.

Не е налице хипотезата на издаване на обжалвания РА в производство по изменение на данъчни задължения, установени с влязъл в сила ревизионен акт, тъй като не се сочи като негово основание хипотеза по чл.133 ДОПК, а също и ревизията не е възложена от териториалния директор, който е компетентния орган по чл.134,ал.1 ДОПК.

Ревизията е възложена от началник сектор „Ревизии” в Дирекция "Данъчно--осигурителен контрол" П. ТД на Н. - С., който не е компетентен да възлага

ревизия по чл.134 ДОПК на посочено в чл.133,ал.1 от същия кодекс основание, с оглед на което и издаденият въз основа на ЗВР № 801120/22.02.2008 г., РА в обжалваната му част е нищожен.

От всичко изложено следва извод, че поради наличие на влезли в сила АПВ, то издаденият РА в обжалваната му част, с който е отказано правото на възстановяване на вече възстановен данъчен кредит за същите данъчни периоди, доначислен е такъв и в същите размери са установени задължения за внасяне, е нищожен, поради некомпетентност на органа, издал ЗВР. Съдът следва да обяви с решението си нищожността на РА в обжалваната му част.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 ДОПК, Административен съд, С.-град, I-во Административно отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт /РА/ № 801548/17.07.2008 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. - С., в частта му за установени задължения по ЗДДС за м.06 -31.10.2007 г ., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. – С., по жалба на "Т" ООД, гр. С. с ЕИК по БУЛСТАТ * и със седалище – С..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от връчването на препис от същото.

Административен съдия: